

Børn er Guds gave

En klippefast tro på, at Gud hører deres bønner og hjælper dem til at klare livets udfordringer, er det bærende element i familien Schultz.

Lars og Pia Schultz har valgt at passe deres fire børn hjemme, så de får en opdragelse i trygge, kristne rammer. Børnene er fra venstre: Johannes på fem år, Elisabeth på tre, Eva på syv og Joshua på 14 måneder.

Gudstjenesten i City Kirken foregår i Taastrup Kulturcenter. Denne søndag er det menighedens børne- og ungdomsgrupper, som underholder med teater, sang og musik.

Scenens bagtæppe er dekoreret som en strand med himmel, blåt hav og sand. Tre store sole i papmache understreger sommerstemningen. På scenen danser en halv snes unge, mens de synger:

“Jesus is the light.”

De fleste i salen danser og synger med, også familien Schultz, som er faste kirkegængere i City Kirken i Taastrup ved København. Elisabeth på tre år er kravlet op på bordet, hvor mixerpulten er, og står og svinger med sin blomstrede kjole. Hendes søster, syvårige Eva, står på en stol ved siden af, mens broren, Johannes på fem, putter sig på skødet hos deres far, Lars Schultz. Nede bag stolerækkerne render mor, Pia Schultz, rundt i hælene på søskendeflokkens yngste, Joshua på 14 måneder.

Lars og Pia har lagt deres liv i hænderne på Gud, som de selv udtrykker det. Hverdagen er fyldt med bønner, bibellæsning og frivilligt arbejde i troens tjeneste. De har begge brugt de forskellige børneorlovsordninger flittigt for at skabe en hverdag med de fi-

re børn, der sammen med troen er deres vigtigste omdrejningspunkt.

En stor børneflok

De har været gift i ni år. Før brylluppet brugte de næsten et år på at tale om deres forventninger til ægteskabet. Troen på Gud var der ingen tvivl om, men andre forhold skulle også afstemmes mellem dem.

“Jeg har altid vidst, at jeg ville have mange børn, og jeg ville være sikker på, at familien var vigtigere end en eventuel karriere,” forklarer Pia.

“Børn er en gave fra Gud. Man kan ikke blive et helt menneske, hvis man ikke har prøvet at have ansvar for og opdrage den næste generation,” supplerer Lars.

Efter halvandet års ægteskab blev Eva født, og siden kom Johannes, Elisabeth og Joshua.

“Vores bønner er blevet hørt. Hver gang vi ønskede et barn mere, har vi bedt til Herren, og han har givet os bønnesvar. Vi bad om en pige først, fordi hun kunne hjælpe lidt til med de mindre søskende. Joshua meldte vi ind i skolen med navn og fødselsdato, før han blev født, fordi vi havde en fast tro på, at det ville blive en dreng, og at han ville komme d. 11. marts,” siger Lars.

“Vi overbebyrder selvfølgelig ikke Eva med de små, så ville hun hurtigt blive træt af det. Heldigvis kan hun godt lide at hjælpe til,” indskyder Pia.

Pia er uddannet teknisk assistent, men har ikke arbejdet, siden hun fik Eva.

Eva på syv dækker bord. Alle børnene hjælper til efter alder og evne.

“Det kan være ensomt at gå hjemme, hvis man ikke sørger for at deltage i det sociale liv i lokalområdet. Jeg tror ikke; jeg skal være teknisk assistent igen, men der er meget, jeg gerne vil. Eva går på den kristne friskole Gideonskolen, som underviser efter et helt fantastisk system. Både Lars og jeg har taget skolens hjælperlæreruddannelse, så jeg kunne godt forestille mig, at jeg vil begynde at undervise, når børnene bliver større. Men det bliver ikke lige foreløbig. Man kan også spørge, hvad jeg skal bruge et job til nu. Vi behøver ikke flere penge, og det vil helt sikkert gå ud over børnene,” siger Pia.

“Pia er først og fremmest mor, og en pragtfuld én,” siger Lars og stryger sin kone kærligt på kinden.

“Vi er enige om, at de første år i et barns liv er så vigtige. Det er her, de lærer de rigtige værdinormer. Hvis man ikke lærer sine børn de rigtige værdier, så vil det hævne sig senere, når de kommer i puberteten, og i voksenalivet,” tilføjer han.

“Fx da jeg gik rundt med Joshua på armen, kom Elisabeth over og ville være med. Joshua ville have mig for sig selv, så han sparkede ud efter sin søster. Jeg kiggede på ham og mærkede, at det ville jeg ikke finde mig i. Det er vigtigt at få stoppet den slags med det samme,” mener Pia.

City Kirken er en frikirke udsprunget af Den Danske Baptistkirke. Sammenligner man med Folkekirken, som flertallet af danskere er medlem af, er City Kirken anderledes på især to punkter: **dåben**, medlemmerne bliver først døbt, når de er gamle nok til bevidst at bekende sig til troen, og **gudstjenesten**, hvor det ikke kun er præsten, som prædiker. Alle medlemmer har mulighed for at tage ordet og tale til menigheden.

“Gud har kun en anvisning til børnene. De skal adlyde deres forældre. Det kan lyde lidt firkantet, men man skal huske på, at det altid bliver gjort i kærlighed. Hvis barnet adlyder sine forældre, så vejleder og hjælper de det på den rette vej. Men de perfekte forældre findes ikke. Vi begår alle fejl, som vi skal lære af. Her hjælper Gud forældrene til at gøre det rette,” forklarer Lars.

Han er netop begyndt på forældreorlov på tredje år.

“Så længe børnene er helt små, så har de brug for deres mor. Når de bliver lidt større, kan manden bedre hjælpe til. Vi nyder at være sammen. Om dagen leger og tegner vi med børnene, og om aftenen har Pia og jeg lidt tid for os selv. Vi har også smidt fjernsynet ud for tre år siden, fordi vi syntes, det greb forstyrrende ind og ødelagde vores samvær,” fortæller Lars.

Ingen gæld

Efter gudstjenesten er børnene blevet trætte, og Lars og Pia beslutter at springe kaffen over og tage direkte hjem. Ungerne bliver pakket i familiens autocamper.

Efter en køretur på ti minutter drejer autocamperen ind ved et lille boligkompleks i Glostrup, hvor familien bor i en fireværelses. Der er ikke meget plads til to voksne og fire børn i lejligheden, men Lars og Pia har valgt at bo billigt, og autocamperen er familiens eneste rigtige luksus.

“Vi vil ikke stifte gæld. Det er meget sjovere at spare op. Med autocamperen har vi mulighed for at rejse ud og besøge andre kristne,” siger Pia.

Rejselysten sidder i familien, lysten til at rejse ud og gøre noget for troen. For to år siden kørte de gennem Europa i en minibus med endemål: Israel. Her besøgte de Johnny Noer, en dansk journalist, som fra en lejr sender nyheder og historier om Israel til kristne tv-stationer i Europa. De tekniske installationer i lejren fungerede ikke, og Lars, der er uddannet elektroniktekniker, ville gerne hjælpe en god ven.

“Gud havde bedt os tage afsted, og han ledte os. Vi skulle gennem Alperne. Det var det år, hvor der var nogle frygtelige lavineulykker. Vejret var for-

færdeligt, og bjergvejene spejlglatte, men de tre dage, vi kørte gennem, var det fint, og så lukkede det sig sammen igen,” forklarer Lars.

De daglige bønner

Eva, Johannes og Elisabeth stiller pænt deres sko i entréen neden for en knagerække med fire kroge i forskellige farver. Evas krog er rød, Johannes' grøn, Elisabeths gul, og lille Joshua, som trænger til en tør ble, har den blå. Farverne går igen over det hele. På drikkekrus og tandbørster. I hjemmets største rum, der er både børneværelse og spisestue, står en enkelt-, en køje- og en tremmeseng med hver sin farve lagen.

“Lars er så god til at finde på systemer, så er det min opgave at få dem til at fungere,” smiler Pia.

Mens Lars og de tre store dækker bord, henter Pia pizzaer. I dagens anledning er der både Fanta og cola på menuen.

“Søndagen er jo vores festdag, så må der godt være lidt ekstra på bordet,” siger Pia.

“Vi takker dig Gud for maden...,” siger Lars, mens Pia og børnene sidder med let bøjede hoveder og foldede hænder.

“Far, jeg vil ha' cola,” kommer det fra Elisabeth, så snart bordbønnen er færdig.

“Ja, du kunne leve af cola, hvis du fik lov,” smiler Lars og skænker til hende.

Bønnen er en fast del af familiens dagligdag. Når morgenmaden er spist, sætter de sig sammen og beder for, at dagen må blive god.

“Børnene kan vælge at bede for noget bestemt. Jeg har oplevet, at de har bedt for bedstefar, hvor det viste sig, at han var blevet syg. Hvilket vi ikke vidste på det tidspunkt. Eva har fx også bedt, fordi hun ikke kunne finde sin lommelygte, så hjalp Gud hende med at finde den. For intet er for småt for Herren,” forklarer Lars.

“Vi læser også et stykke i Biblen hver dag. Og opstår der situationer i løbet af dagen, så tager vi dem op,” tilføjer Pia.

Joshua grynter utilfredst. Han vil have den lille skubbevogn, som Elisabeth sidder på. Lars forsøger at overtale Elisabeth til at hoppe af den, så Joshua

Søndag er familien Schultzs festdag. Efter gudstjenesten hygger de sig med pizza, sodavand og slik.

Pia skærer pizzaen i stykker til Joshua. Med ham har Lars og Pia fået de børn, de har ønsket sig og bedt for.

kan få en tur, men hun vil ikke.

“Husk, du skal være over for andre, som du vil have, at de skal være over for dig,” siger Lars.

Når Lars' orlov slutter om et år, har han ikke noget job at vende tilbage til. Det bekymrer ham ikke, fordi han er sikker på, at der nok skal dukke nye muligheder op.

“Gud har lovet os, at han vil give os det, vi har behov for. Ikke det, vi ønsker, men det vi har behov for.”